



ИСО МАСИҲНИНГ ТУҒИЛИШИ

¹Ўша кунларда Қайсар Август: „Бутун Рим империясидаги аҳоли рўйхатга олинсин“, деган фармон чиқарди. ²Бу илк аҳоли рўйхати бўлиб, Сурияда Квириниус ҳоким бўлган пайтда ўтказилди. ³Рўйхатдан ўтиш учун ҳамма ўз шаҳрига борди.

⁴Юсуф ҳам Жалиладаги Носира шаҳридан

Яхудиянинг Байтлаҳм шаҳрига йўл олди. Бу шахар Довуд шаҳри эди. Юсуф Довуд хонадонидан, унинг наслидан эди.

⁵Юсуф рўйхатдан ўтгани Марямни ҳам ўзи билан олиб кетди. Марям

Юсуфга унаштирилган бўлиб, фарзанд кутаётган эди. ⁶Улар ўша ерда бўлганларида Марямнинг ойкуни тўлди. ⁷У ўзининг тўнғич ўғлини туғди. Уни йўргаклаб, охурга ётқизиб қўйди, чунки меҳмонхонада уларга жой йўқ эди.





ЧЎПОНЛАР ВА ФАРИШТАЛАР

⁸Байтлахм яқинида чўпонлар бор эди. Улар тунда яйловдаги сурувини қўриқлаш учун далада ётиб қолган эдилар. ⁹Уларнинг қаршисида Эгамизнинг бир фариштаси пайдо бўлди, Эгамизнинг улуғворлиги уларнинг атрофини ёритиб юборди. Чўпонлар қаттиқ ваҳимага тушдилар.

¹⁰Аммо фаришта уларга шундай деди:

— Қўркманглар!
Мен сизларга
Хушхабар олиб
келдим. Бу хабар
хаммага буюк
қувонч келтиради.

¹¹Бугун Довуд шаҳрида сизлар учун Нажоткор туғилди. У Масихдир, бизнинг Раббимиздир. ¹²Мана, сизларга Унинг белгиси: охурда ётган, йўргакланган Чақалоқни топасизлар.



¹³Бирдан фариштанинг ёнида само лашкари бўлмиш сон-саноксиз фаришталар пайдо бўлди. Улар Худога ҳамду сано айтишарди:

¹⁴„Фалак токидаги Худога шарафлар бўлсин, Худодан марҳамат топган ердаги бандаларга тинчлик келсин!“

¹⁵Фаришталар осмонга кўтарилиб кетгандан кейин, чўпонлар бир-бирига дедилар:

— Қани,
Байтлаҳмга
борайлик! Эгамиз
бизга айтган воқеа
юз берганини
кўрайлик!



¹⁶Улар шоша-пиша бордилар,
Марям, Юсуф ва охурда ётган Чақалокни кўрдилар.
¹⁷Улар Чақалокни кўриб, фаришта бу Чақалок
тўғрисида нималар айтганини гапириб бердилар.
¹⁸Чўпонларнинг гапини эшитганларнинг ҳаммаси
хайратга тушди. ¹⁹Марям эса бу сўзларнинг барини
дилига тугиб олиб, чуқур ўйлаб юрди.

²⁰Чўпонлар қайтиб кетаётиб, Худони улуғлаб,
Унга ҳамду санолар айтдилар. Чунки эшитган ва
кўрганларининг ҳаммаси худди фаришта айтгандай
содир бўлганди.

ИСОГА ИСМ ҚЎЙИЛАДИ

²¹Орадан саккиз кун ўтди. Чақалокни суннат қиладиган пайт келди. Унга Исо деб исм қўйдилар. Исо она қорнида пайдо бўлмасдан олдин, фаришта Унга шу исмни берган эди.

Юқорида баён қилинган воқеа 2000 йил аввал юз берди: Исроил юртининг Байтлахм шаҳрида Исо Масих таваллуд топди. Ўша вақтдан буён Масихийлар Исо пайғамбарнинг туғилган кунини, яъни Мавлуд байрамини кенг қўламда нишонлайдилар. Масихийлар учун бу жуда катта байрам, чунки Худо Исо Масих вужудида бу дунёга келди. Бундан ташқари 33 ёшида Исо Ўз хоҳиши билан хочда биз учун жон берди, хочда тўкилган қони орқали Исо бизнинг гуноҳларимизни ювди. Бизни Худодан узоқлаштирган шарманда қилмишларимиз ва айбларимиз учун Исо қурбон бўлди, шу орқали У бизни Қодир Худо билан яраштирди. Муқаддас Китобда ёзилишича Худо инсонни Ўз суратида яратиб, уни Адан боғига жойлаштирди. Одам Ато жаннат боғида ҳамма нарсага эга эди, бироқ бир куни у ман этилган дарахт мевасидан еди, бу гуноҳи туфайли инсон Адан боғидан ҳайдалди. Зеро инсон ман этилган дарахт мевасидан еб, Худо сингари бўлмоқчи эди. Инсоннинг бу қилмиши оқибатида унинг нафақат Худо билан бўлган муносабатига, балки инсонлар аро муносабатга ва бутун борлиқ орасидаги муносабатга путур етди. Натижада бутун борлиқ таназзулга юз тутди. Инсон Худонинг ишончини оқламади, шармданда ва шармисор бўлди.

Аммо Исо Масих Ўз хоҳиши билан хочдаги ўлимига рози бўлиб, бизни шармандалиқдан халос қилди ва Худо билан бўлган муносабатимизни тиклади. Энди биз Худонинг фарзандлари бўла оламиз. Лекин Исо бу билан чекланиб қолмади: Исо ўликлардан тирилди ва ўлимни мағлуб қилди. Исо ҳозир барҳаётдир. У бизга абадий ҳаёт ато қилади.

Шу боис, биз Исонинг туғилиши, ўлими ва тирилишини хурсандчилик билан, байрам қилиб нишонлаймиз. Биз Исонинг бу қурбонлиги учун бағоят миннатдоримиз. Зеро Худо Исо туфайли бизни оқлади ва бизни Ўз оиласига қабул қилиб, „фарзандим“ деб атади.

Сизчи? Худонинг оиласига аъзо бўлмоқчимисиз?